

**UCHWAŁA NR LV/363/2018
RADY MIEJSKIEJ W DOBRYM MIEŚCIE**

z dnia 26 kwietnia 2018 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz.U. z 2017., poz. 1857 z późn.zm.), w związku z art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. - Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz.U. z 2017r., poz. 1257 z późn.zm.), **Rada Miejska w Dobrym Mieście uchwala, co następuje:**

§ 1.

Po rozpatrzeniu skargi Pana *dane zanonimizowane* na pismo Burmistrza Dobrego Miasta, przesłanej przez Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Olsztynie w dniu 21.03.2018r., **Rada Miejska postanawia uznać skargę za nieuzasadnioną**, z przyczyn wskazanych w uzasadnieniu stanowiącym załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2.

O sposobie załatwienia skargi zawiadamia się osobę skarżącą.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady
Miejskiej

Joachim Zawacki

Uzasadnienie

do uchwały Rady Miejskiej w Dobrym Mieście Nr LV/363/2018 z dnia 26 kwietnia 2018r. w sprawie rozpatrzenia skargi

W dniu 21 marca br. wpłynęła przekazana według właściwości przez Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Olsztynie skarga Pana *dane zanonimizowane* na otrzymaną od Burmistrza Dobrego Miasta informację o dokonaniu opłaty I raty za korzystanie z zezwoleń na sprzedaż alkoholu w nieodpowiedniej wysokości.

Przedsiębiorca zarzuca Burmistrzowi:

-błądną interpretację przepisów ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi poprzez błędne naliczenie opłaty dodatkowej,

-niepoinformowanie w terminie do 31 stycznia przedsiębiorcy, iż wpłacił I ratę w nieodpowiedniej wysokości tj. o 4,90 zł za mało

-nękanie.

Art. 11¹ ust. 5 ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2016r., poz. 487 z późn.zm.) określa wysokość opłaty za korzystanie z zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych w zależności od rocznej wartości sprzedaży napojów alkoholowych w roku poprzednim, wynikającej z oświadczenia, do którego złożenia zobowiązany jest przedsiębiorca w terminie do dnia 31 stycznia (art. 11¹ ust. 4). Stosownie zaś do ust. 7 art. 11¹ ustawy, powyższą opłatę przedsiębiorca winien wnieść na rachunek gminy w każdym roku kalendarzowym objętym zezwoleniem w trzech równych ratach w terminach do 31 stycznia, 31 maja i 30 września danego roku kalendarzowego.

Weryfikacja składanych przez przedsiębiorców oświadczeń o wartości sprzedaży napojów alkoholowych w roku poprzednim oraz dokonanych przez nich opłat w wysokości wynikającej z oświadczeń, została dokonana, po upływie terminu do ich złożenia, w dniach 01-12.02.2018r. na podstawie „Dziennika obrotów należności z tytułu korzystania z zezwoleń na sprzedaż alkoholu” prowadzonego przez Referat Podatków i Opłat, a także przedstawianych przez przedsiębiorców dowodów wpłat.

W wyniku weryfikacji stwierdzono, iż Pan *dane zanonimizowane* złożył w terminie oświadczenie o wartości sprzedaży napojów alkoholowych w roku poprzednim oraz dokonał wpłaty I raty w ustawowym terminie jednak w nieodpowiedniej wysokości. Należy tu nadmienić, iż przedsiębiorca składa oświadczenie na obowiązującym druku na odwrocie którego znajduje się pouczenie o ciężących na nim obowiązkach, a także konsekwencjach ich niedopełnienia.

Pan *dane zanonimizowane* oświadczył, iż wartość sprzedaży napojów alkoholowych zawierających do 4,5% zawartości alkoholu oraz na piwo w roku 2017 wyniosła 125 335,45 zł. Zgodnie z zapisem art. 11¹ ust. 5 pkt 1 dokonał prawidłowego wyliczenia opłaty należnej za korzystanie z zezwolenia w roku 2018 (1 754,70 zł) oraz wysokości rat (584,90 zł każda).

Tak więc zgodnie ze złożonym przez siebie oświadczeniem powinien wpłacić I ratę w wysokości 584,90 zł, wpłacił natomiast 580 zł czyli o 4,90 zł mniej.

Wniesienie opłaty w wysokości niższej od należnej, skutkuje dla przedsiębiorcy wygaśnięciem zezwolenia z mocy prawa, z powodu niedokonania opłaty w wysokości określonej w art. 11¹ ust. 2 i 5 powołanej ustawy w terminach wynikających z ust. 7 (przesłanka wygaśnięcia z art. 18 ust. 12 pkt. 5 ustawy).

Jednocześnie w art. 18 ust. 12b, ustawodawca dał możliwość przedsiębiorcy, który nie dokonał w/w obowiązku, w terminie dodatkowych 30 dni, uiszczenie opłaty we właściwej wysokości, powiększonej jednak o 30% opłaty rocznej wskazanej w złożonym przez siebie oświadczeniu (art. 11¹ ust. 5 pkt 1).

Wygaśnięcie zezwolenia z mocy prawa nastąpi zatem wtedy, gdy przedsiębiorca ponownie uchybi terminowi 30 dni lub nie wykona któregoś z ww. warunków. Wskazać przy tym należy, że wygaśnięcie zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych determinować będzie niewypełnienie któregokolwiek z określonych w art. 18 ust. 12 pkt 5 ustawy obowiązków, a także niewypełnienie wszystkich wymienionych w tym przepisie wymagań łącznie.

W związku z tym, że wskazane przez ustawodawcę terminy płatności rat są tzw. terminami materialnymi, co oznacza że nie można zastosować instytucji przywrócenia przekroczonego terminu, przedsiębiorca został

poinformowany pismem z dn. 12.02.br. o możliwości dokonania obowiązku w dodatkowym 30 dniowym terminie wraz z dokonaniem brakującej kwoty raty w wysokości 4,90 zł powiększonej o 30% opłaty rocznej (tj. $1\,754,70\text{ zł} \times 30\% = 526,41\text{ zł}$). Łączna kwota do wpłaty 531,31 zł (zgodnie z art. 18 ust. 12 b omawiany wyżej).

Pismo powyższe Pan *dane zanonimizowane* uznał jako nękanie i wpłacił kwotę wyższą o 10 zł tj. 541,31 zł. Tym samym kwota 10 zł stała się kwotą nienależną i podlegała zwrotowi przedsiębiorcy. Ponieważ rachunek bankowy przedsiębiorcy znajduje się w innym banku niż rachunek gminy, Gmina poniosła koszt w wysokości 0,90 zł z tytułu prowizji bankowej.

W związku z tym iż przedsiębiorca wpłacił w dodatkowym terminie kwotę należną wraz z dodatkową opłatą nie zostało wszczęte postępowanie mające na celu wygaszenie zezwolenia.

Podsumowując:

Niniejsza skarga nie zasługuje na uwzględnienie, ponieważ:

Ustawodawca określając obowiązek przedsiębiorcy do wniesienia w danym roku kalendarzowym opłaty, nałożył jednocześnie na Burmistrza obowiązek pobrania opłaty w takiej, a nie innej wysokości. Przepisy ustawy są restrykcyjne i nie dają możliwości decyzyjności dla Burmistrza.

Obowiązek przedsiębiorcy do uiszczenia opłaty w prawidłowej wysokości wynika więc z mocy prawa, a nie z mocy decyzji administracyjnej ustalającej bądź też określającej wysokość zobowiązania z tego tytułu. Obowiązek ten (tak jak i wiele innych np. składki ZUS czy podatki), nałożył na przedsiębiorcę ustawodawca, co oznacza, iż Burmistrz lub pracownik urzędu nie może być odpowiedzialny za jego niedopełnienie. Burmistrz jest zobowiązany do przestrzegania przepisów prawa. Przedsiębiorca został wyczerpująco i rzetelnie poinformowany o warunkach sprzedaży napojów alkoholowych, poczynając od wydanych zezwoleń na sprzedaż alkoholu czy druków oświadczeń, na których widnieją pouczenia o warunkach sprzedaży i konsekwencjach niedopełnienia ciążyących na nich obowiązkach, poprzez informacje zamieszczane na stronach internetowych i na tablicach ogłoszeń. Ponadto przedsiębiorca prowadzi sprzedaż alkoholu od 2012 roku o czym świadczy wpis w CEIDG więc od co najmniej 5 lat wykonuje obowiązki wynikające z ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi. Niewiedza bądź pomyłka przedsiębiorcy nie może być więc podstawą stawianych Burmistrzowi zarzutów. Niemniej jednak wartym podkreślenia jest fakt, że gdyby przedsiębiorca wypełniając oświadczenie oraz wyliczając należną opłatę, dokonał jej w odpowiedniej wysokości, nie musiałby ponieść dodatkowej opłaty.